

UJVIDÉKI HIRLAP

POLITIKAI ÉS VEGYESTARTALMU HETILAP.

Megjelenik minden szombaton.
Előfizetés: egész évre 6 ft, félévre 3 ft, negyedévre 1.50 kr
Egyes szám kapható a kiadóhivatalban.

Felelős szerkesztő:
dr. Nemes Sándor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Erzsébet tér 6-ik sz.
→ Kéziratok vissza nem küldetnek. ←
Hirdetések díjszabály szerint.

Ujvidék, szeptember 4.

(R. S.) Meg volt tehát a tisztújítás. Kisebb nagyobb változással minden megmaradt a réginél. Csupán négy állásban történt jelentősebb változás.

Szívesen constatáljuk, hogy az új emberek képe és munkabírásihoz jogos reményeket lehet fűzni. Ismerjük valamennyien s azért hisszük, derekasan fogják hivatalukat betölteni.

Megmaradt tehát e kevés kivétellel ugyszólván minden a réginél.

De vajjon megmaradt-e a régi rendszer is?

Szeretjük hinni, s reméljük, hogy ebben mégis csak változás fog beállani.

Nem tagadjuk, mintha már idáig is üdőbb légkör uralkodnék az új tető alatt.

De ez nem elég. Még a kezdetnek sem elég.

Gyökeres változást a rendszerben! Pontos kötelességtudást, hivatalbentartást követelünk.

A közönséggel való érintkezésben az előzékenység ne hiányozzék.

S ami a legfőbb, tudatos, gyakorlati haszon és hazafias vezetés érvényesüljön.

Hát nem megdöbbenő-e, hogy az utolsó 10 év óta évről évre ijeszten emelkedik a pótdadó. Harminczhatról ma hatvanöt százaléknyi pótdóra emelkedtünk.

A vezetés gondja rendbe hozni a háztartást. Szaporítani súlyos megterhelés nélkül a jövedelmet s apasztani a feles kiadásokat.

Az tovább nem mehet, hogy a múlt évi terheket az idej jövedelemből fizessük, mert a múlt évi jövedelmet nem a saját rendeltetésére fordították, hanem másnemű terhet fedeztünk velök, mert rendes fedezetről nem volt gondoskodva.

A virementnek ily önkényszerű s korlátot nem ismerő gyakorlása jól vezetett háztartásban meg nem engedhető.

Takarékoskodjunk.

De megköveteljük, hogy a vezetés igaz magyar hazafias irányban történjék.

Igaz ugyan, hogy e tekintetben nagyobb kérelmeink nincsenek, hanem az is igaz, hogy valami nagy buzgalmat sem láttunk ebben az irányban idáig.

Kicsinységek adják a legeclatansabb jelt.

És tessék a városházán a jelző táblákat megtekinteni. A nagy betűkkel

domborodó szerb betűk mellett csak úgy szégyenkeznek az apró betűs felírás.

Ez a képe az egésznek. Nincs megtagadva nálunk semmi a magyarságtól, de nincs megadva a magyarságnak az sem, amit az állam, s amit az államnyelve mint előjogot követelhet.

Örülünk, hogy régi tisztviselőink megmaradtak, de legjobban örülnénk, ha új rendszer honoskodnék meg.

A második szolgálati év. A közös hadügyminiszter az önkéntesek tisztvi vizsgálóra vonatkozólag érdekes rendeletet adott ki, a mely már az idén végbemenő vizsgákon is érvénybe lép. A rendelet könnyítésszámba megy azokra az egyéves önkéntesekre nézve, a kik németül, a szolgálat nyelvén nem tudnak. Eddig azok a tisztjelöltek, a kik épenséggel semmit sem tudtak németül, a második szolgálati évre is kötelesek voltak. A most kiadott rendelet azonban a németül nem tudóknak megengedi, hogy a vizsgákat anyanyelvükön tethessék le. Ebben az esetben a vizsgáló tisztnek, a vizsgálóbizottság tagjainak és az elnöklő tábornoknak is tudnia kell az illető nyelven. Ha a vizsgáló ez alkalommal kimutatja, hogy tehetségéhez képest eleget tanult és a vizsga letevését illetőleg a szabályok megtanulását csak a német nyelv nem tudása tette számára lehetetlenné, akkor, ha magaviselete különben megfelelő, altiszt minőségben már az előző szolgálati év végén tartalékba teszik.

Szerbek kilépése a passzivitásból.

A „Branik“ hírül adja, hogy augusztus 26-án Ujvidéken a Branik-párt nagy értekezletet tartott, melyen a párt számos tagja jelent meg, a kik nagy lelkesedéssel tanácskoztak s elhatározták egyhangulag a passzivitás elejtését s a részvételt a választási küzdelemben; el van határozva a szerb jelöltek fölléptetése tiszta nemzetiségi programmal, a választási kompromisszumnak az ellenzéki magyar pártokkal, nevezetesen a néppárttal való megkötése. A rezolúció kiterjed a választási harc minden oldalára, ugyszintén a szervezkedésre. Ez okból kiküldöttek egy 35 tagból álló intéző bizottságot.

A szerb egyháznagyok. Ujvidéken és Karlóczán kinos feltűnést kelt, hogy dr. Polit Mihály a pátriárka megbízásából hirtelen elbocsájtotta hivatalából a szerb egyházi alapok második könyvelőjét. Polit elvette ettől a hivatal kulsait s állásának azonnal való elhagyására kényszerítette.

Őszi hangulatok.

(Budapesti levél.)

A hivatalos ősztől körülbelül három hét választ el még bennünket, de a valóságos őszt már napok óta itt van. A legöregebb emberek sem emlékeznek ilyen szeszélyes augusztusra, minő az idej. A rendes, becsületes kánikulának semmi nyoma benne. Egyre esik, s ha kiderül is egy-egy fél napra, azt a meleget, ami ilyenkor van, nem valami nagy mártíromság kiállani.

Igy aztán nem csuda, ha a nyaralók, akik más esztendőben addig maradtak kint, amíg a szüreti mulatságokat is belevonhatták a nyaralás végső akkordjaiba: az idén már most kezdenek beszállingózni s az utcza egyáltalában nem mutat többé nyári képet, más szóval nem üres, nem színtelen; és ezt nem csupán a kiállításra jövő vidékieknek köszönhetni, hanem különösen annak, hogy a megszokott, jól ösmert nagyvárosi alakokkal van újra beépítve Budapest.

A kiállításnak nincs haszna ebből a korai őszből. Egyik érdekessége fölötte sinyli az állandó esőzést, a hüvös estéket: a korzó. Tizenegy esztendővel ezelőtt a kiállítási esti korzó kárpótolta az eltikkadt embereket azért a kinszenvedésért, amit a nappali kánikulától kellett kiállaniok. Az idén augusztusban alig volt néhány olyan este, hogy a felöltő terhére lehetett volna a korzó látogatójának.

Mit van mit tenniök a szabadban örömet nem igen lelő embereknek: bevonulnak a városi vendéglőkbe és agyonütik az estét ahogy lehet; ha nem hallhatják az ósbudai „jammót“, meglegesznek azzal is, ahogyan a cigány huzza nekik ezt az immár veszedelmessé vált olasz dalt.

A „jammo“, (nem mindenki tudja, hát megmondjuk), tulajdonképen rövidítése az „andiamo“-nak, ami magyarul annyit tesz, hogy „menjünk“. — Menjünk a tűzhányóra, mondja az elterjedt olasz dal, aminek valódi neve: „funikula“.

De mit csináltak már itt ebből a szegény funikulából, amely kétségkívül egyike a legbájosabb dallamoknak, amíg az ember a megcsömörlésig nem kénytelen folyvást hallani! — „Jámmózik“ most nálunk minden füttyölőművész suszterinas; a jammót huzza a cigány, azt zongorázza a kezdő virtuoz s darálja a verkli; az ember még álmában is egyre a jammót hallja.

Kár, mert ha valaki tesz az Velenzében járva, ott hallja meg az olasz énekesek e kedvelt dalát, annyi poézist talál

benne, hogy a kedves emlék ily módon való elkoptatását veszteségnek kell tekintenie.

Akik már visszakerültek a fürdőzéstől, a nyaralástól, (notandum ezeknek a nyaralóknak a számuk csudálatosan nő évről-évre), azok behelyezkednek lassankint a rendes kerékvágásba s kezdik fokozatosan élvezni a zsurók gyönyöreit.

Mert zsurja mindenkinek van ma már Budapesten.

Az öregek, a konzervatívok, vállat vonnak, ha a zsurokról hallanak. Az ő idejökben akkor ment az ember a barátjaihoz, amikor eszébe jutott s nem kötötte magát egy bizonyos naphoz. Csak hogy ebben nincsen ám igazok. Mert bizony kellemes tudat az, ha az ember a hét hét napjából hatot egészen a magáénak mondhat s csak a hetediket adja oda a barátainak. A zsurokkal ezt el lehet érní. Ám azért mégis elég visszaélés esik a zsurral; mert akkor van a plecskát szerető körök eldorádója. Az alatt a pár óra alatt, amiből egy zsur kikerül, tuczatjával fordulnak meg néhol az emberek s egész kartácstüzelése folyik az emberszólásnak, amit senki se tart bűnnek, legfeljebb kedélyeskedésnek.

Pedik ez a foglalkozás sokszor kegyetlenebb a hóhérenál. A „Magyar Hirlap“ pár nap előtt közölte Deák Ferencz egy remek levelét, amit Vörösmarty Mihály leányához írt, akinek ő volt a gyámja. Ennél a levélnél szebbet, igazabbat, nem találhatunk, ha fiatal leányok számára keresünk tanácsadó, léleknevesítő olvasmányt.

Ime belőle egy kis mutató, éppen az emberszólásról:

„Gyűlölség, harag és a felbőszült emberi szenvedélyek egész csoportja nem dultak fel annyi becsületet, nyugalmat s boldogságot, mennyit az emberszólás, néha mint a gyáva gonoszság eszköze, gyakrabban egyedül csak mulatságképen, unalom üzésére, mosolygó arccal, könnyelműen meggyilkol. Veszélyes hiba ez, sőt valóságos bűn. Orozva gyilkol s a megtámadott nem képes védni magát. Az emberszólás fulánkös nyelve százfélül támadja meg az ártatlan embert, becsületét széttepi, életét megmérgezi s ez ellen se törvény, se hatalom nem képes oltalmat nyújtani.“ —

Az Ujvidéki Hirlap tárczája

Romantika a határról.

— Irta: Priegl Olga. —

Melegen süttött le a nap. A kaszavágás után rendre hullt az aranyszín buza.

Baróti Laczi homlokáról nagy csöppekben hullott a verejték. Nem messze tőle Szegő Julcsa kaczagott, évődött Aranyi Pistával. Laczi meg nem állhatta, oda kiáltott hozzájuk.

— Estig se birjátok azt a kévét összekötni. Szegő Julcsa csak úgy félvállról felelt vissza.

— Mi gondja magának arra! Baróti Laczi ajkába harapott. Igaza van Julcsának, szemére vágta a kalapot s csendesen dudorászta a notát:

Délibábos aranykalász borulj le.

Mert elveszett egy kis lánynak a szive.

Elveszett . .

Nagyot sóhajtott a nóta után. Még tavaly ilyenkor velem kaczagtál. Hiszen már arról tervelgetett, hogy majd őszre megtartják a lakodalmat.

Julcsa árva volt és szegény. De volt szép bársonyos szeme, gyöngye, nem tüzes napnak való ábrázata, karsu dereka . . . Arról ábrándozott, mikor megszólította a lány, a családja lány.

Az ősz itt van s itt van vele együtt a nagyobb társulás és a zsurók ideje. A zsurókkal pedik az emberszólás is.

Ujdonságok.

(Tisztujtás.) Mult hó 31-én volt az általános tisztujtás. Egyhangú választás volt jobbára néhány kivétellel. A kimaradt Vukovics alkaptány helyére 9 szótöbbséggel Jójárt János, Tapavicza főpénztárnok helyére 11 szóval Weinfeld Ignác ellenőrt, Haller adótanácsos helyére Beck alszámvevőt s ennek helyére Jáhu Róbertet választották meg egyhangúlag. A főispán ezenkívül dr. Jankovics Pál és dr. Szabó Lajos ügyvédek tiszteletbeli főügyeseknek, Profuma Róbertet pedig tiszteletbeli főjegyzővé nevezte ki. Ugy halljuk, hogy még több tiszteletbeli állásra is fog a napokban kinevezés történni.

(A polgári lövöldében) a mult hó 30-án tartott körlovészeten összesen 700-at lőttek. Díjakat nyertek: 1.) Sigmund Károly (V.) 2.) Schubert Rezső (VI.) 3.) Maldacker Márton (IV.) 4.) Fischer József (IV.) 5.) Eckert János (IV.) Legtöbb egységért: 1.) Eckert János 2.) Sigmund Károly. Vasárnap f. hó 6-án tartják meg a kacsalövészetet és este a gyertyalövészetet.

(Születések, halálozások és egybekelések statisztikája.) A mult héten születtek: 15 fiu és 5 leánygyermek. Elhaltak: Lelics Radenkó gör. kel. 7 hónapos, Jakatin Jánosné gör. kel. 33 éves, Zsivánovics Anna gör. kel. 24 éves, Hinics Katalin gör. kel. 15 napos, Vlaskalics Zsófia gör. kel. 19 éves, Szekulics Jánosné gör. kel. 36 éves, Freud Samuné izr. 62 éves, Sztanojevics Svetozár gör. kel. 4 hónapos, Zsikics Radenko gör. kel. 8 hónapos, Nestojovics Dömötör gör. kel. 9 hónapos, Machnitz Mihály evang. 38 éves és Schreiber Adolfné 74 éves korában. Egybekeltek: Hoffmann Miksa — Schossberger Caesarinnal, Petrovits István — Stavnovits Nevenkával és Jovanovits István — Maximovics Lyubiczával.

(Vesztett kutyák.) Két vesztett kutya szombaton reggel 5 egyént megmárt. Az illetőket a Pasteur intézetbe szállították. A főkapitány elrendelte, hogy a kutyáknak szájkosarakat alkalmazzanak.

(Tolvajtfogó medve.) Mulatságos eset történt a szomszédos Villova községben. Egy med-

vetánczoltató — az egyik korcsmában meghalt és maczkóját bekötötte az üresen állott disznóólba, amelyben az előtte való napon egy jól meghízott sertés volt. Éjjel táján, mikor már a vendégek rég elszéledtek a korcsmából és a házbeliék is nyugalomra tértek, egyszerre csak fájdalmas jajkiáltás hallatszott a korcsma udvarában. Az alvók felriadtak, kifutottak megnézni, hogy mi történt. A disznóólat feltörve találták, míg a maczko egy embert tartott — kis-sé gyöngédtelenül — átölelve. Mikor a foglyot nagynehezen kiszabadították a medve ölelő karjai közül, az megvallotta, hogy a disznót akarta elhajtani. A lakóváltozásról nem volt tudomása és képzelhető, mily nagy volt az ijedtsége, midőn a képzelt disznó őt tulságos szeretettel átölelte.

(Kiállítási sorsjáték.) A kiállítási igazgatóság tárgysorsjátékot rendezett, melynek jövedelméből 80% 19,848 kiváló műizlést mutató ipari, illetőleg háziipari tárgy sorsoltatik ki 160,000 korona összértékben. A főnyeremény 20,000 koronával van előirányozva. Van még 10,000, 6000, 2000, 1000, 400, 200, 100, 10, stb. koronás nyeremény, melyek közül az első tizenhárom nyereménytárgy értékét a nyerő 20% levonás mellett készpénzben is átveheti. A huzás a m. k. lottóigazgatóság közbenjárásával f. évi október hó 1-én fog megtartatni s egy sorsjegynek az ára 40 fillér (20 kr.) Ezen sorsjáték, tekintve annak nemes célját, valamint a huzás által nyújtandó előnyöket, amennyiben a befolyó összegnek 80%-a a játszó közönségnek visszaadatik, a támogatásra kétségen kívül igen érdemes. — A sorsjegyek a kiállítási igazgatóságtól közvetlenül, avagy a főelárusító helyen, Budapesten IV. kerület Károly-körút 24. szám alatt vehetők meg. A sorsjegyek a készpénz előzetes beküldése mellett bérmentve küldetnek meg.

(Milleniumi ünnepély.) Mint már említettük Hódságh közönsége 1896 évi szeptember hó 6-án Magyarország ezeréves fennállásának emlékére milleniumi ünnepélyt rendez. Az ünnepély igen fényesnek ígérkezik, városunkból is sokan lerándulnak ez alkalomból Hódsághra.

(Ha gyors és általános elterjedés) valamely használati cikk becsét mutatja, akkor a Kathreiner malátakávé elért eredményeiben valóban példátlanul áll. Ma már egy a leggazdagabb és legelőkelőbb háztartásban, mint a legegyszerűbb és legszerényebb családokban

Laczi bácsi!

— No?

— Haragszik?

— Tudok is én rád.

A nap lebukott, az aratók készülődtek. Baróti Laczi a szívére heveredett. Onnan nézte a csillagos eget. Hanem a torkának nem hagyott békét valami. A köny is felszökött szemébe. Miért is szolt hozzá ma az a lány.

Belátta hogy az éjszakai nyugalomnak vége, lassan feltápaszkodott s egy csillag vezette előre.

Susogást hallott.

Aranyi Pista szavát kiértette, egy vászon-cseléd bizonykodott előtte.

— De Szegő Julcsa szebb ám nálad sokkal! . . .

— Szegő Julcsa pirosítja az ajkát s hólében mosdik. Olyan lány a ki többet szeret, engem is, mást is.

— De magát legjobban szereti — tódította a leány. — Isten látja lelkem, nem akarok rosszat, nem leszek utjokba. Szeressék hát egymást.

Bolond vagy Erzsi.

— Hát akkor minek évődik vele egész nap annyit.

Hát csak bolondítom, nevetem, hisz olyan leány . . .

Nem így ismertem magat . . .

Én se, mondta komoran Baróti Laczi, s oda lépett Aranyi Pista elébe.

Az összerezrent.

A leány elfutott. Uram Isten sóhajtott. Jaj annak, aki kikezd Baróti Laczival!

Mi mindent mondtál Szegő Julcsára, Aranyi Pista?

Minek ismételném, ha ugy is hallottad!

Mondd hát akkor, hogy nem igaz, a mit mondtál.

Hát nem igaz . . .

Mondd meg azt holnap a szeretődnek is. Mondd meg, nem igaz, hogy Szegő Julcsa pirosítja az ajkát . . . S többé meg ne halljam se a te szódból, se a máséból, hogy olyan leány . . . Értetted.

Aranyi Pista a vállát rángatta.

Értetted? Mondta egyre keményebben Baróti Laczi.

Jól van nó, felelt az vissza durván. De Erzsi előtt csak nem másíthatom meg a ki-mondott szavamat

Nem?

Nem . . .

Hát akkor ismerjed meg Baróti Laczit, vagy te hallgatsz el örökre vagy én.

Aranyi Pista hallgatott el.

Ott maradt szép csendesen feküdvé a tarlón. Dehogya mondja már többet, hogy Szegő

is naponta használják. Amily örvendetes ez a közegészség és népünk jóléte érdekében, nem kevesebb örömmel üdvözölhetjük ezt az eredményt hazai mezőgazdaságunk érdekében. Azonban nem mulaszthatjuk el ismételtén rámutatni, hogy a bevásárlásnál óvatosságnak kell lenni, hogy az ember tényleg a valódi jó árut kapja, eredeti csomagokban, a melyeken rajta van a „Kathreiner“ név.

(A zimonyi millenlumi emlékkő) Fölvatása szeptember hó 20-án lesz. Ez alkalomból a polgármester lelkes fölhívást intézett a lakosághoz, melyben hazafias szavakban emeli ki a magyar állam ezer éves fennállásának jelentőségét.

(A század legrosszabb augusztusa.) Hogyha egybevetjük a középeurópai időjárás-jelentéseket, arra az eredményre jutunk, hogy az ideai augusztus átlagos melege a mi égajunk alatt nem volt több 16°6 Celsius foknál. Ez más szóval azt jelenti, hogy közép Európában az ideai volt 121 esztendő óta a leghidegebb augusztus. Az átlagos déli meleg augusztusban nem volt a májushoz sem hasonlítható. Folyton sűrű felhőkbe takarózott a nap, úgy hogy sugarai alig hathattak a földre, nagy felhőszakadások és hideg szélviharok jártak. Mindezekből a kedves kis meteorológiai látványosságokból Magyarország különösen sokat élvezett. Melléje sorakozik a keleti Alpeselek vidéke, továbbá az Adriai tenger északi partjai, észak Európának nagyobb része, sőt gyakran még Olaszország is. A szélviharokhoz sok helyütt pusztító jégeső csatlakozott, mely néhol olyan erős volt, hogy beverte a vasuti kocsik ablakait. Voltak most augusztusban másféle örömei is a nyárnak. Berlinben például e hónap 23-án rendkívüli forgószél volt, az alpesi tavakon számos emberélet lett áldozata a viharoknak, Svájcban hegyomlások voltak, a legmagasabb hegyvidékeken pedig, így a magas Tátrában is, heteken át minden nap látványosság volt a hegycsúcsok ragyogása a frissen esett reggeli hótól. A levegőnyomás egész gépezete mintha megromlott volna ebben a hónapban. Rendes mozgása a gépnek megakadt, s ennek igaz okaival majd csak akkor lehetünk tisztában, ha a sarkvidékekről, valamint a tropikus vidékeken történt megfigyelésekről pontos jelentések érkeznek. Megtoldhatjuk augusztusnak ezt a szomorú nekrológját a bécsi Vaterland jelentésével. E szerint a bécsi herczegérsek utasította az

Julcsa pirosítja az ajkát. Uram Isten! — mi történt! — jajveszékelt az arató népség, hogy hajnalra ráakadt.

Agyonütötték Arany Pistát! kiabálták szerteszét. Szegő Julcsa reszketett mint a nyárfa levél. Alig jött szó ajakára. Hol van Laczi? Ejtette ki aztán nagy nehezen.

Az ám hol van Baróti Laczi? . . .

Jó helyt van az már, — mondta a szolgabíró, ki ép akkor jött ki a doktorral. — Beadta saját magát a törvénynek.

Szegő Julcsa csak nézett maga elé, aztán egyre halaványabb lett, — összerogyott. Ugy locsolták fel hideg vízzel.

Forrón süttött le a nap a pusztára.

A kévek ott heverték szerteszéjjel, a kaszák sorjába, nem nyult azokhoz senki. Az asszony nép sopánkodott, az emberek komoran néztek egymásra. Szegő Julcsa meg lekerült a dülőre. Észre se vette senki. Sietett, keszkenőjét is leoldta fejéről, — a szive meg olyan sebesen dobogott.

Én édes Jézusom, mit tettem.

Mi lesz velem? sóhajtott.

Megállott, — azt hitte megfullad.

Bolond voltam, minek is szóltam Arany Pistával . . . Mit csináljak Uram Isten? — mondjam-e hogy én vagyok az oka mindennek. Csukjanak be engem, csak Baróti Laczit hagyják szabadon. — Jaj megfulladok . . .

összes alája tartozó plébánosokat, hogy miután a folytonos eső és a rendkívüli rossz idő nagyon sok kárt tesz a föld népének, minden alkalommal imádkozzanak az egék urához egy kis jó időért. Szóval nem kellett éppen valami méregdrága fürdőhelyen tölteni ezt a hónapot, ahhoz, hogy valaki elégedetlen legyen az augusztusi időjárással.

(Szerencsétlenség.) Borzasztó szerencsétlenség érte múlt hó-18-án Bács-Szenttamáson Szubakov Mita és Pópity Józsa ottani lakosokat. Ófelsége születésnapja alkalmából Szenttamáson is isteni tiszteletet tartottak a templomban. A mise alatt a piactéren mozsárgyukkal lövöldöztek. Mikor az ágyukat kilőték, ismét megtöltötték. A töltéssel és lövöldözéssel a két fentnevezett ember foglalkozott. Egy sorlövés után Pópity és Szubakov gyorsan fölteni kezdték az ágyukat, nagy sietésükben azonban nem gondoltak arra, hogy az ágyuban a lövés után parázs is maradhatott. Amint egy adag lőport az ágyuba Pópity beleöntött és Szubakov már ott állt, hogy lefojtsa, a lőpor az ágyuban maradt parázs által felrobbant és a két embert iszonyu módon összeégette. Csak a közel álló emberek lélekjelenlétének köszönhető, hogy még nagyobb szerencsétlenség nem történt, mert ha a lángban vergődő emberek közel érnek a nyitott lőporszekrényhez s az felrobban, akkor ki tudja, mily borzasztó veszedelem keltezhetett volna, de azok gyorsan odafutottak, az égő emberekről a ruhákat letépték, vízzel öntözték. Szubakov sérülései súlyosak, Pópityé azonban halálosak.

(Hivatalvizsgálat.) Dr. Vojnits István főispán augusztus hó 27-én Ujvidéken volt s megvizsgálta az itteni főszolgabírói hivatalt. A főispán a tapasztaltak fölött meglegedését fejezte ki. Az ujvidéki járás jegyzői kara ez alkalomból testületileg tisztelgett a főispánnal.

(A közegészségügyi és orvosügyi kongresszus.) mely szeptember 14—16-án lesz, igen népesnek ígérkezik. A kongresszus rendezőbizottsága gondoskodott arról, hogy a kongresszus tagjai s ezek nejei sokféle kedvezményben részesüljenek. A kongresszust megelőzőleg, vasárnap, szeptember 13-án 8 órakor a kiállítási ünnepségek csarnokában ismerkedési estély lesz.

Nehéz por felleg szállott fel az ország-utról.

Baróti Laczit vitte arra két csendőr kocsin. A két keze bilincsbe volt verve.

Szegő Julcsa meg látta a porfelhőt, de azontul se mit. Örök setétségbe borult előtte a világ.

Baróti Laczi se láthatta meg utoljára a csapodár szeretőjét, — pedig az olyan közel volt hozzá . . . Eltakarta előtte a boglyás szarkaláb, a folyó fű, az árva csalán bokra. A selymes fekete haja meg rá volt borulva az arcára szemfedőnek.

A temetőben.

Irta: Verner Jenő.

A két napos asszony szobájában ült — a kereveten. Előtte feküdt egy felbontott levél s erre szegte borongó tekintetét. Tekintetéből szenvedést lehetett kiolvasni.

Igaz, hogy eperajka néha mosolyra nyílt, de az emberismerő megérthette, tudhatta, hogy ez a hervatag ősznek bágyatag mosolygása.

Fehér vállát, a mely oly észbolondítón látszott ki a batiszt derékből, odatámasztotta a kerevetnek, szöke haját, mely mint a lombos cserje árnyékolja a zöld gyepet, kék szemében pedig könny csillogott.

A Pósa-asztal.

Pósa Lajost, a gyermekek országszerte híres költőjét, legalább névről, mindenki ismeri. A lapokból azt is sokan tudják, hogy van ő neki egy íróból álló állandó társasága, amely rendszeresen az Orient vendégfogadóban szokott vacsorázgatni, s a mely magát, — ebben a kompániában, — Pósa-asztaltársaságnak nevezi. Hogy mi minden tréfás és mulattató ötlet sziporkázik ennél az „asztalnál“ esténként, annak a megörökítésére külön krónikás tollat volna érdemes tartani. Legujabban egy nagy hordó bort kapott a Pósa-asztaltársaság az aradmegyei bortermelők néhány kiválóságától, s ennek a nemes nedűnek az elfogyasztása ismét bőséges alkalom volt arra, hogy a világ legvidámabb társaságává váljék a „Pósa-asztal.“ Az e hó 24-én este lefolyt „Muriról“ a Magyar Hirlap már kimerítő tudósítást adott, úgy hogy csakis ismétlésekkel lehetne az eset újra leírunk. E helyett inkább arról szólnunk röviden néhány szót, hogy kik ennek az irodalmi asztaltársaságnak a tagjai.

Mindnyájan írók és művészek. Az írók közé számítjuk persze a par excellence hirlapírókat is ezen a helyen. Valamennyi pompás jókedvű ember, aminthogy a szomorúság rossz helyen próbálna gyökeret verni a Pósa-asztal törzsvendégei között. Hogy is lehetne ott komolykodás, ahol Sipulusz, Heltai Jenő, Szomaházy István, Kassay Vidor stb. állandóan együtt szoktak lenni. Kassay, a csöndes, tüdő, filozofáló Kassay, a leglehetősebb szójátszó Magyarországszerte. Alig lehet szó olyasmiről, a mit ő egy pár találó megjegyzéssel komikussá tenni ne tudna. Néha, ha nagyon jó kedve van, (ilyenkor látszik legmorózusabbnak), produkál is valamit, amit színpadra még soha se vittek, s amin — közszólás szerint — pukkadásig nevetet az ember. Sipulusz a legfrissebb, legihletesebb tósztozó. Minden legkisebb ok elég jó neki arra, hogy néhány szellemzikkert tósztozójában röptessen szerteszét. Heltai Jenő a leghumorosabb verseket írja és szavalja, míg Szomaházy Pista a „Pósa-asztal“ című időszakos szaklap szerkesztésével szerez halhatatlan érdemeket azok előtt, a kik nevetni szeretnek.

„Maga az öreg Pósa“ egy kedves gömbölyű arcú kissé torzonborz szakállas-bajuszos, javakorbéli legény, akit a kétszer oly idők is Pósa bácsinak szeretnek titulálni. Övé ter-

És egy ilyen asszony, a kinek fennkölt lelke boldogságot adhat a férfinak, ez egy levélke elolvasása után, a mikor férje ő érette imádkozik, azt sirja, azt mondja: boldogtalan vagyok.

Miként a vizbefult, a ki görcsösen kapaszkodik a szalmaszál után, fátumát kikerülni hiszi, ha összegyüri a levelet, menekülni akar, de nem tud, mert asszonyi becsülete nem engedi.

Ott marad a hinárban, ott leheli ki lelkét, ha majdan jön a megváltó halál, ott fog a férfikebelre simulni s férjének azt fogja mondani: Isten veled.

És ha bekövetkeznék a tragoedia, ha a férj örülne annak, a mihez joga van, ha gügyögő baba szaladna a beteg anya ágyához, akkor istenem mit is mondhatna egy nő a férjének?

Igy harcol önlékével a szép asszony.

A feltorlódo gondolat azonban a harag pirjával festi meg.

Istenemre! férjemnek nincs joga erre. Szabadulni akarok, mert érzem, hogy e gyermek csak újabb bilincsekbe verne hozzá. S ezt nem akarom, nem!

Mig a lelki harc folyik, az esthajnal fátyolt borít s megszólal az estharang, vigaszos, békehintó, buzdító szavával.

Ne így! ne így! — s a nézése kísérteti-

mészeten az asztalfő, meg a protekciós falat. Foltin János Keresztély, az orient vendéglőse, Bóza bácsinak szokta szólítani és többnyire „schluss“-t csinál vele. Mulattató találmány ez; ajánljuk eltogadásra a vidéki közönség korcsmába járó tagjainak. Abban áll a „schluss“, hogy a vendég eszik-iszik tetszése szerint, maga se számítja, mit; aztán mikor fizetésre kerül a sor, akkor Foltin J. K. anélkül, hogy kérdezné ki mit fogyasztott, vaktában mond egy összeget, a mivel ő a vacsora ára fejében hajlandó megelégedni. Következik egy kis alkudozás, vagy egyik fél enged, vagy a másik. A vendég végre fizet, de a számlát ilyenkor összeszámolni, legalább a vendéglős előtt nem szabad. Foltin J. K. tudniillik gyöngeszivű ember, a ki nem akarja a lelkét megkeseríteni esetleg a bizonyossággal, hogy a vaktában való alkudozásba belebukott. Ha nem számol, akkor meg van neki az az illúziója, hogy talán belenyert.

A rendesebben ellátogató „tagok“ között kivált a Magyar Hirlap meg a Budapesti Hirlap van képviselve a Fővárosi Lapokkal együtt. De valami nagyobb mulatságnál, a minő a mostani is volt, összejön ott az egész Budapesti író és művészvilágának a fiatalabb nemzedéke. Fejő Sándor, Bródy Sándor, Márkus Miksa, Herczeg Ferencz, Ambrus Zoltán, Lovik Károly, Bársony István, Tábori Róbert, Belle Iván, Vaskoh Elemér, Andreánszky Jenő, Kemechey Jenő, Feszty Árpád, Mesterházy Kálmán, Balogh Pál, Csók István, Vágó Pál, stb. stb. gyakori vendégek itt, kivált télen.

A nyár a Pósa-asztalt is megdézsmálja. Maga Pósa két-három napig „nyaral“ hetenkint, s mikor be-bejön, a kollegák komoly arccsal kérdezzék egymást: „ki lehet ez a nyájas idegen?“. De azért a Pósa Lajos népszerűsége nem csökken, hanem inkább folyvást öregbedik.

A milyen szerepe a Pósa-asztalnak a budapesti írók és művészek társaságában ma van: semmi sem bizonyosabb, mint az, hogy ez asztalt még akkor is emlegetni fogják az unokák, amikor a mai asztaltársaság közül már egy sem lesz életben.

esen sötét lesz! Félre kell verni azt a harangot, félre! Egy nő kéri ezt, kinek lelke ég a szenvedés tüze, a ki előtt a sötét boldogtalanság örvénye tátong, a ki előtt a jelen tenger, a melynek hullámai a mind nagyobb pusztulásba sodornak.

Sirjon szomorú életemen minden ember, de kaczagjon az a férfi, a ki szeretett és megrobolt.

Mintha hallucinációi lettek volna a nőnek, végig játszott egy egész drámát, s lelkének evolúciói felmondották a fizikai szolgálatot; a szép asszony alélva terült el a földön. Egy medvebőr tette meg azt a szivességet, hogy a patyolat testen semmi sérülés nem esett, egyik karjával a medvebőr bozontos fejét fogta át öntudatlanul az asszony . . .

Bokor Tivadar szegény, de igen becsületes ügyvéd volt, kezét és szerelmét a város híres szépségének, a szép Málczay Tildának ajánlotta föl. A kis város pletyka népsége ratifikálta a frigyét s azt mondotta: nagyon összeillő pár. Előtte mindég gyanusak az ugynevezett összeillő párok, rendesen ezek játszik a legtakarosabb házasságtörési drámákat.

Ez esetben a jól összeillés arra volt értve, hogy az ügyvéd barna, a lány szőke. Mindketten mutatósak. Ellenben kemény szavakkal ítélték el a stréber fiskálist, a ki oly szegény

Irodalom.

A Vigszínház új darabjal.

A vigszínházban az eredeti és idegen darabok egész serege várja előadását a közelgő őszi és téli évadban. Az eredeti darabok közül mindenképp előtt azok fognak sorra kerülni, a melyek a Vigszínház kétezer koronás pályázatán feltűntek és dícséretet nyertek. Ilyenek Gerő Károly: „Rózsaszínű lellelek“; Follinusz Aurél: „A nagy bácsi“; ifj. Bokor József: „A zürzavar“ és Szabó József „Hirharang“ című vigitékei. Ezeknek mind sorát kerítik a közelgő színházi évadban. A fordított, idegen darabok közül bemutatásra kerül első sorban, Braccó Róbert „Hüttlen asszony“ című darabja, a melyre már is nagyban készülnek. Ezután Fulda verses vigitéke „A talizmán“ továbbá a „Lethe vize“ című angol bohózat, a már előre is hírneves „Trilby“ és a „Niobe“ című darabok kerülnek sorra. Mindéből látható, hogy a Vigszínház igazgatósága bőven gondoskodott arról, hogy a közelgő színházi évadban bőven el legyen látva újdonságokkal.

Egy aranyat egy magyar szóért. A Palágyi Menyhért szerkesztésében megjelenő „Jelenkor“ heti szemle, legújabb száma már a harmadik szópályázatról szóló jelentést tartalmazza. E pályázatban több mint négyszáz dolgozat vesz részt, jelölve annak, hogy a hazafias magyar értelmiség mily mély érdeklődéssel viseltetik a „Jelenkor“ által megindított nyelvtisztító mozgalom iránt. A jelentés minden beküldött pályamunkával külön-külön beható figyelemmel foglalkozik, úgy hogy a beszámolás a lapnak több száman keresztül huzódik terjedelmes folytatásokban. Rengeteg szókincs gyűlik így össze, mely fényes tanúságot tesz a magyar nyelv redkivüli árnyaló erejéről, nem ismert gazdagságáról és csodálatos fejleszthetőségéről. A jelentéssel kapcsolatban a „Jelenkor“ újabb harmincz idegen szó magyarosítására hirdet pályázatot. A „Jelenkor“ egyébként nem csak nyelvtisztító törekvése, hanem a nemzeti művelődés tiszta magyar jellege és önnálóságáért folytatott elvhű harca által teljes mértékben megnyerte a magyar közönség rokonszenvét és bizalmát. Társadalmi, irodalmi, színházi cikkei bátor szókimondás által tűnnek ki; tanulmányai pedig magas színvonalat biztosítanak a maga nemében egye-

mint a templom egere s a kinek mégis gazdag lány kellene. Málczay századvégi ember volt: neki jobban imponált egy pár száz hold, mint bármilyen kenyérszerző diploma. Favoritja — mint szokta mondani — Tóthy Zoltán volt, a kinek már elment a haja, de nem ment el a nyolczszáz holdja, habár valószínű, hogy az is nagyon menőben volt már.

Eme kilátások között kérte meg az aranyos Tulikát. És Tulika nem ellenkezett. Ismerte apját, úgy is tudta: hogy hiába!

Tóthy nagyon megszerette a szőke szépséget, kinek szemében a túlvilági élet minden gyönyörűségét eltörpülni vélte. S ha csak sejtette volna, hogy a felesége őt nem szereti, nem lett volna tan oly kegyetlen, hogy szerelmével kiozsa meg az asszonyt.

Az együttélés mennyország ígéro idejében pokolra változott a Tóthy kastély.

A hány csókot lehelt a szerelemittas férj neje ajkára, annyi kétségbeesett rángás vett erőt a nőn. Az irtózat, az epedés, az elhibázott élet démonai sugták fülébe: csak a halált keresd, nincs mást keresned!

S két nap után egy szörnyű hír terjedt el, a mely szenvedéseire rátette a tövis koronát: Tivadar golyót röpített agyába. Egy paplapon ezt hagyta örökségül a kis város szennázóira éhes közönségének: „Szőke an-

dül álló heti szemlének. A „Jelenkor“ közlő költeményeket, elbeszéléseket, és „Változatok“ rovatában a hét mozzanatait tárgyalja eleven humorral. A lap kiadó hivatala: József-u. 81., évi előfizetési ára 8 frt.

Egy új diszmű „Magyarország a millennium idejében“ czimvel jelent meg, mintegy II. kötetét képezve az oly nagy kedveltségnek örvendő s a már teljes egészet képező „Az ezredéves Magyarország és a milleneumi kiállítás“ című diszműnek. E műből, mely Laurencic Gyula igazgató kiadásában jelenik meg, most kaptunk egy kettős (I—II.) füzetet, amely remek kivitelű 32 képből mutatja be a hódoló díszmenetben résztvevő megyéknek banderistáit. Bizonyára nem fogja senki elmulasztani e hazafias diszmű megszerzését, amelynek rendkívüli olcsó ára (teljes 6 füzetben á 40 kr. diszkötésben 4 frt.) azt eléggé ajánlhatóvá teszi.

A júniusi 8-iki hódoló díszmenet igazán gyönyörű módon lett megörökítve. Eppen most jelent meg az „Ezeréves Magyarország és a milleniumi kiállítás“ című diszműnek egy külön kiadású díszes albuma, mely a hódoló díszmenetben résztvevő megyéknek banderistáit 50 remek kivitelű képből mutatja be. E díszes kiállítású album ára 1 frt. Ez az egyetlen mű, amelyben a hódoló díszmenet meg van örökítve.

Kapható minden budapesti és vidéki könyvkereskedésben; megrendelhető a kiadóhivatalban Budapest, Teréz-körút 38 félemelet (Kunossy Vilmos és fia műintézetében.)

Közgazdaság.

Széna, szalma és takarmány — (Fuchs József nagykereskedő alapított 1882.) V. Fűrdő utca 4. Budapest 1896 augusztus 28. A hetivásári behozatal széna, muhar és szalmából még mindig tartósan nagy, ház vevők kevés számban lanyha vételkedv mellett jelennek meg. Árak a múlt hetiekhez képest majdnem változatlanul maradtak, a mennyiben eladatott: Széna 1.80—2.40 muhar 1.80—2.20 alomszalma 1.20—1.40 zsupszalma 1.80—2.00 szecska 2.00—2.25 frt. 100 kg szerint fuvaronként házhoz szállítva. — Préselt széna 2.00—2.40 frt. préselt szalma 1.25—1.40 100. klgként a józsefvárosi pályaudvaron átvéve.

gyal! érted meghalok, hogy boldogságról álmodjam!

Nagyon jól emlékszem, hogy tavaly halottak napján láttam őket. Mikor én szeretteimnek koszorúimat rendeztettem, a közelben láttam, hogy egy férfi kis fiút vezetett magával. A hozzájuk tartozó fekete gyászruhás asszony a keskeny uton nem fért el. Utánok lépdegélt. Egy urnát, ha jól tudom, Bokor Tivadar sirjánál állapodtak meg.

A kis fiú leült a sírdombra. Az asszony keresztet vetett. És könnyárban fürdött szép bánatos arcza. A fiú elpityeredve kérdezte, hogy ki van a sír alatt eltemetve.

Egy jó ember kedves gyermekem: A férj nem vett részt a bánatban, de őt is meghatotta feleségének nemes lelke: hát hiszen szép az a humanizmus, de mintha tul lenne most hajtva.

S az őszi szél a sejtés dermesztő érzésével ütötte halántékán. Hidegen fogta meg a fekete ruhás nő kezét s fölemelte.

Asszonyom, úgy sejttem hogy az én síromra nem fog bánatának ily kiadós patakja folyni: Felkérem, hogy ne kompromittáljon. Kövessen!

S roskatag léptekkel ment ki a temetőből a nő, a kis fia biztatta:

El ne szédülj mama! . . .

Gabona neműek: Zab 5.40—5.80 Tengeri 3.75—4.00 Rozs 5.80—6.10 Árpa 4.25 frtig, jobb minőség drágább állomás szerint. Árpádara 3.60—3.90 100 klg nagybani eladásnál.

Törvényszéki értesítő.

Főtárgyalásra kitűzött büntető ügyek jegyzéke.

1896. évi szeptember hó 10-én.

Lendvai Károly sikkasztás büntette.

Eckstein Jakab vétkezés.

Singler Pál sikkasztás.

Radics Mihály hamis tanulás büntette és hamis vád.

Itélet hirdetés:

Milkov Milos szándékos emberölés büntette.

Zavodszki József sikkasztás büntette.

Szobotics Misó és Mutyin Bogdán lopás.

1896. évi szeptember hó 12-én.

Mirkovits Nikola — Mirkovits Nikoláné lopás és megvesztegetés.

Miskovits Páló gondatlanságból okozott súlyos testi sértés.

Iván István Bornyákovits Dusán lopás vétsége, hivatalos halalommal való visszaélés.

Itélet hirdetés:

Prager Ádám gondatlanságból okozott emberölés.

Harasz József lopás büntette.

Zsivkovits Demeter csalárd bukás.

Fogvaleyó Topalov Isza súlyos testi sértés.

Apróságok.

Az iskolában.

— Miért akarta a vak király, hogy egy magaslatra vezessék fel?

— Hogy onnan jobban lásson.

A szigorlaton.

A jelölt izzad, hebeg, de egyetlen kérdésre sem tud felelni.

Az öreg professzor végre is rászól:

— Kedves jelölt ur, azt hiszi, hogy az én kérdéseim is szabószámilák, a melyekre adós maradhat?

Katedrai bölcsesség.

Beigazolt tény, magyarázza a tanár nagy készültséggel, hogy az öngyilkosok tettüket utólag megbánják. . . .

Osak az a baj.

Sussterinas lett a megbukott kis diákból. Egyszer azt kérdezi tőle az anyja:

— No, Feri, hát hogy érzed magad a mesterednél?

— Nem jól, édes anyám; a mesterné aszszony csupa olyan ételeket főz, a mit nagyon szeretek . . .

— Hát az is baj? . . .

— Az nem baj. Csak az a baj, hogy én nem kapok belőle!

Még régibb is lehetne.

Két turista bámulva néz egy érdekes és régi templomot.

— No, ez sem tegnapi épület, mond az egyik.

— Kérem szépen, mond a vezető, ha nem tatarozták volna több ízben is, még sokkal régibb is lehetne.

A geografia.

Mihály gazda: — kérem alássan, tanító ur, miért nem eresztették haza máma Pali fiamat ebédre?

A tanító: — Becsuktuk, mert nem tudta a geografiát.

Mihály gazda: Hát az miről jó?

A tanító: Arról jó az, hogy megtanítja a fiát, merre menjen, ha Franciaországba vagy máshová akar menni, járni a világban.

Mihály gazda: Na már tanító ur, sohse csukja be azért az én fiamat, ha ezt nem tudja. Nem lesz annak szüksége a geografiára . . . nem lesz az olyan csavargó ember.

Modern mennyasszony.

Emma: A vőlegényem olyan kedvesen viselkedik velem szemben . . . igazán kezdem hinni, hogy még el fog venni feleségül.

Kiadó laptulajdonos:

dr. Nemes Sándor.

Idegenek névjegyzéke.

Grand Hôtel Mayer.

Szekety Ignác ügyvéd Ó-Becse.

Rubinstein Jakab magánzó Baja.

Stefan Miklós birtokos Lovrin.

Markus Józsefné magánzóné Kresedin.

Alexandrovits Mária magánzóné Versecz.

Majnezki Milorád magánzó Kikinda.

Reim Miklós ügyvéd Eszék.

Posch Emil magánzó Budapest.

Gebhardt Samu magánzó „

Olbe Rezsó magánzó „

Trubek Ernő tanító Eszék.

Cemas Vincze kereskedő Bécs.

Grosz Jakab kereskedő Villány.

Weisz Ágoston kereskedő Bécs.

Englander Benő kereskedő Nürnberg.

Fischl Áron kereskedő Bécs.

Ferner János kereskedő Asch.

Eberdt Gottfried kereskedő Bécs.

Kohn Samu kereskedő „

Tremolies Ede kereskedő Páris.

Berman Ede kereskedő Bécs.

Lackenbacher Alfred kereskedő Bécs.

Stitt Vilmos kereskedő Bécs.

Negrey Jakab utazó — —

Goldstein Mór kereskedő Belgrád.

Bokorosy Ede kereskedő Bécs.

Weisz Sándor kereskedő Budapest.

Brüll Ignác kereskedő „

Wamoser Ede kereskedő Zombor.

Steinberg Adolf kereskedő Nürnberg.

Manheim Ágoston kereskedő Budapest.

Baersdorf Hugó kereskedő Szászsebes.

Sonenschein Jakab kereskedő Demsod.

Preisz Károly kereskedő Budapest.

Schönfeld Ármán kereskedő „

Stern Gábor kereskedő Kis-Kőrös.

Bachman Áron kereskedő Budapest.

Censor Adolf kereskedő „

Klein Adolf kereskedő Bécs.

Ropes Henrik kereskedő Visdijork.

Adler József kereskedő Bécs.

Büchler Sándor kereskedő Eszék.

Kornstein Sándor kereskedő Budapest.

Braun Jakab kereskedő „

Ruschil Ede kereskedő „

Thior Vilmos kereskedő „

Blasz Alfréd kereskedő „

Steiner Márton kereskedő „

Strasser Nándor kereskedő „

Kellner Ignác kereskedő „

Denes Ede kereskedő Beeskerek.

Deutsch Lipót kereskedő Temesvár.

Habermann Dávid kereskedő Jankovác.

Virányi Jenő kereskedő Budapest.

Krausz Adolf kereskedő Bécs.

Központi szálloda:

Russ Juliana magánzóné Zenta.

Wamaher Mór magánzó Stíván.

Hoffman Mór magánzó Dobros.

Kömley Gyula színész Barad.

Sztokovits Tanasia festő Belgrád.

Pisztory Mór tanár Kolozsvár.

Hoffman János magánzó Zimony.

Hoffman Tamás magánzó Budapest.

Jakab Gyula magánzó Ujvidék.

Eiszler Nándor utazó Bécs.

Fábrly szálloda:

Jovanovits János orvos Belgrád.

Flkatner Aurél orvos Plume.

Tojuruk Ignác kereskedő Berlicz.

Salik János kereskedő Szarajévo.

Szaivert Sándor kereskedő Bécs.

Burenovits Vása kereskedő Nikotin (Bosznia.)

Ivánkovits Emil kereskedő Bécs.

Rosenthal Károly kereskedő „

Popovits János kereskedő Belgrád.

Bárri Frigyes kereskedő Budapest.

Fehér hajó szálloda:

Rovacsits Drágutin hivatalnok Sándova.

Ditrich Izrael kereskedő Belgrád.

Miliszavjevits Votko kereskedő Belgrád.

Popovits Alexa kereskedő Tuzla.

Karacsits Argatia kereskedő Smedrova.

Teve szálloda:

Vueskov Tivadar földműves Szt.-Tamás.

Wrasits Szvetozár plébános Keresztur.

Stern Roza magánzó Miskolcz.

Milosevits Jevrem tanító Palánka.

Sztankovits György földműves —

Petrovits Dusán tanító Araacs.

Haleksits Mária tanítóné Petrovoszelló.

Duvitevits Milán lelkész T: Kanizsa.

Stales Lyuba földműves Beeskerek.

Gerhárt Miklós földműves N: Tőseg.

Gobor Ferencz irnok Temerin.

Vreibradics Iván földműves Illok.

Mihájlovits Péter kántor Petrovác.

Beda Erzsébet magánzóné „

Besonyi György földműves Ó-Becse.

Kobllárov Glisa földműves Ó-Kér.

Tepolkovits Lujó tanító Runa.

Warga Anna varróné Verbász.

Vuics Tivadar földbirtokos Szabadka.

Sztofánovits György szolgabíró Vinkoveze.

Vresits Elemér kereskedő Beeskerek.

Iriez Ignác kereskedő Torzsa.

Timits Rádivoj kereskedő Szuszek.

Lipkovits Lipót kereskedő Temerin.

Nyilttér.*

Az ÁGNES víz használata óta örömmel konstatalom, hogy egészségem, mely vesebajból kifolyólag sokat szenvedett, oly örömdetes javulásnak indult, hogy nem mulaszthatom el ezen kiváló gyógyeredmény felett érzett elismerésemnek a nyilvánosság előtt kifejezést adni. Az ÁGNES forrást, mely egészségemnek épségben tartására ma már nélkülözhetlenné vált, mint kiváló gyógyerejű ásványvizet és kellemes üdítőitalt, minden szenvedőnek a legmelegebben ajánlhatom.

Kovácsévics Miklós

k. jegyző Valkány.

* Az ezen rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a szerkesztőség. Szerk.

Első cs. és kir. szab. Duna-Gőzhajózási Társaság.

Menetrendje.

a P O S T A H A J Ó K N A K.

Érvényes 1896. évi május elsejétől.

Ujvidékről, Zalánkemény és Titelre:

szerdán, pénteken és vasárnapon este 6 óra 55 perczkor.

Ujvidékről, Zimony, Belgrád és Orsovára:

szerdán, pénteken és vasárnapon este 6 óra 55 perczkor.

Ujvidékről a tiszai állomásokra :
szerdán, pénteken és vasárnapon este 6 óra 55 perczkor.

Ujvidékről, Budapestre :
pénteken, vasárnapon és kedden reggel 4 óra 55 perczkor.

Ujvidék, 1896. márczius havában.
Az ügynökség.

Hirdetések.

3004. sz.
1896. tkv.

Árverési hirdetmény.

A titeli kir. járásbiróság mint tkvi hatóság ezennel közhirre teszi, hogy Weisz Zsigmond pécsi kereskedő végrehajthatónak Georgievits Dusán és Natália zsablyai lakosok végrehajtást szenvedők ellen 309 frt 35 kr. tőke s jár. iránt folytatott vérehajtási ügyében a titeli kir. járásbiróság, mint tkvi hatóság területén Zsablya község határában, a zsablyai 1301 lapsz. tljkvben foglalt végrehajtást szenvedettek nevében álló 400-□ öl beltelkes 841 számú ház 1447 frt. becsárban nyilvános árverés utján el fog adatni.

Határnapul 1896 évi október hó 15-ik napjának d. e. 10 órája Zsablya község-

házához kitűzetik azon hozzáadással, hogy az ingatlan ezen határnapon becsárban alul is el fog adatni.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár, melynek 10%-át a venni szándékozók készpénzben vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított ár 1881. évi november hó 1-én 3333 szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképcs értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. 60 t. cz. 170-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előle-

ges elhelyezéséről szabályszerű elismervényt átszolgáltatni köteles.

Vevő köteles a vételárat 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt 30 nap, a másodikat 40 nap és a harmadikat 60 nap alatt mindig az árverésnaptól számított 5% kamattal együtt az ujvidéki kir. adóhivatalnál lefizetni.

Kelt Titelen a kir. járásbiróság, mint tkvi hatóságnál 1896 évi július hó 13.

Ján
kir. aljbiró.

Eladó ház.

A Petőfy utca 18 sz. alatt levő ház (ezelőtt Schlanger-féle) előnyös feltételek és fizetési módozatok mellett eladó.

Bővebbet a házban.

A n. é. közönség becses figyelmét bátorkodom jól berendezett

könyvnyomdámra

felhívni; mindennemű kivitelű nyomtatványokkal szolgálhatok.

Tisztelettel

Hirschenhauser Benő

UJVIDÉKEN, futtaki utca 13. szám.

6003 sz.

1896.

Árverési hirdetés.

A titeli kir. jbság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Weisz Zsigmond pécsi borkereskedő végrehajtatónak Duin Glisa szablyai lakos végrehajtást szenvedő ellen 241 frt 98 kr. tőke s jár. iránt folytatott végrehajtási ügyében a titeli kir. járásbiróság mint tkvi hatóság területén a szablyai 250 hrsz. számu tjkvben foglalt $\frac{1}{2}$ részben Duin Glisa, másik felerészben Duin Tula tulajdonát képező 480 □ öles 142 ö. i. sz. ház, Duin Glisát illető fele része 714 frt becsáron ugy a szablyai 1236 lapsz. tjkvben foglalt Szarka József és neje Verbai Mária tulajdonát képező 600 □ öl belsőség 70 frt becsáron nyilvános árverés útján el fog adatni.

Határnapul 1896 évi október hó 19-ik napjának d. e. 10 órája Zsablya község-házához kitűzetik azon hozzáadással, hogy az ingatlan ezen a határnapon becsáron alul is el fog adatni.

Kikiáltási ár a fentebb kitett becsár, melynek 10%-át a venni szándékozók, készpénzben vagy az 1881. évi 90. t. cz. 12. §-ában felvett árfolyammal számított és 1881. évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről szabályszerű elismervényt átszolgáltatni köteles.

Vevő köteles a vételárat 3 egyenlő részletben és pedig az elsőt 30, a másodikat 46 nap és a harmadikat 60 nap alatt mindig az árverésnaptól számított 5% kamattal együtt az ujvidéki kir. adóhivatalnál lefizetni.

Titelen 1896. július 16-án.

(P. H.) Ján s. k.
kir. albíró.

Szövött és rövidáru divatüzlet.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget értesíteni, hogy

szövött és rövidáru divatüzletemet

szeptember 1-ével Ujvidékre

főutca és szücsutca sarkán levő házba

(szemben a régi sóházzal) helyezem át.

Kitünő minőségű áruk, pontos szolgálat és nagyon olcsó árak.

Tisztelettel

Epstein Gusztáv.

4-5% mellett

rendes és rendkívüli jelzálog-kölcsönöket kieszközöl, valamint a legbonyolódottabb conversiókat szintén 4-5%-kal rendezi gyorsan és discret, minden előleg nélkül

Herczeg Sándor

Budapest, Gyár-utca 19.

H I R D E T É S.

A futtaki és vármegye-utca 818 és 819 szám alatti azelőtt Pollák Fülöp-féle házak, a gabona raktár, valamint a volt Obermüller-féle gőzmalom, a disznóhizlalda (obor), nagy raktár, kukoriczagóré és jégveremmel együtt az alulirt intézettől haszonbérbe vehetők. Ezen ingatlanok esetleg örökáron is eladatnak.

Szóbeli vagy írásbeli ajánlatok folyó évi szeptember hó 9-ig délelőtt 9-12-ig az igazgatóságához intézendők.

Az első ujvidéki magyar előlegezési egylet.

Árverési hirdetés.

Alólirott tömeggondnok által közhirre tétetik, hogy vb. Fillinger Lajos kereskedő, titeli lakos csődtömegéhez tartozó és a csődleltár 1—415 tételei alatt felvett bolti cikkek u. m. férfiruhák, ruhaszövetek, kalapok és egyéb divatáru cikkek, f. é. szeptember hó 15-ig alólirott tömeggondnoknál benyújtandó zárt ajánlat mellett fognak a legtöbbet ígérőnek eladatni versenytárgyalás útján.—

A csődleltár valamint az eladandó árucikkek a tömeggondnoknál bármikor megtekinthetők.

A kikiáltási ár vagyis a 2410 frt 33 kr. leltári becsérték 10%-a az ajánlathoz mint bánatpénz csatolandó!

A legtöbbet ígérőnek ajánlata csak akkor tekinthető elfogadottnak, ha az az ujvidéki kir. törvényszék, mint csőd-bíróság által jóváhagyatik.

A vételár ezen jóváhagyás bekövetkezte után azonnal lefizetendő és vevő a megvett árucikkeket csakis ezen vételár teljes lefizetése után veheti át.

Titelen 1896. augusztus hó 11-én.

Koller Károly

ügyvéd mint csődtömeggondnok.

Eckfeld Adolf

órás és ékszerész

UJVIDÉK

fő-utcza 7. sz., a kenyér-utcza átellenében.

Vb. Schosberger Fülöp csődtömeg megvétele által kénytelen vagyok az összes

arany és ezüst árukat

mélyen a gyári árakon alul

eladni és ne mulassza el senki a kedvező alkalmat felhasználni, magát olcsó arany és ezüst árukkal ellátni.

Bérmáláshoz

arany szivecskéket, kereszteteket stb. igen olcsón ajánlok.

Ujvidék

fő-utcza 3. sz.

Mogán Henrik

Zombor

Kossuth Lajos ut.

bátorkodik ezennel t. cz. vevőinek b. tudomására hozni, miszerint valamennyi a legfinomabb angol, francia és brünni szövetekből készült férfi-, női-, gyermekruha és felöltők, úgy az őszi, mint a téli idényre nagy választékban már megérkeztek.

Együttal leglelkiismeretesebben ajánlhatom üzletemnek egy kibővített szakaszában ujonnan szervezett

mérték szerinti férfi szabászatomat.

Valamint legnagyobb bel- és külföldi gyapjúárú gyárakkal lévő összeköttetésem, úgy mint nagymérvű raktárom **eredeti angol és francia szövetekben** és posztókban teszik nekem lehetővé, **árt és minőséget illetve** a legkülönbözőbb követelményeknek is megfelelnem, nemkévésbé legszebb façonokban t. cz. vevőimet kielégítenem és ekkép minden konkurrencziát — tulás nélkül mondva — felülmulhatni.

Egy kísérlet egy egyetlen megrendeléssel és bárki meggyőződhetik ennek igazságáról saját maga.

A midőn még figyelmeztetem a n. é. közönséget úgy mint minden évben úgy az idén is dús választékomra városi és utazó bundákban, nemkülönben minden e szakba vágó cikkekben vagyok

teljes tisztelettel

Ujvidék

fő-utcza 3. sz.

Mogán Henrik.

Zombor

Kossuth Lajos ut.

